

ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆ (ತಡೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ) ಮಸೂದೆ, 2018:

ಸಾರಾಂಶ ಪ್ರತಿಕ್ರಿಯೆ

ಹಿನ್ನೆಲೆ

ಮೇ ೨೦೧೬ರಲ್ಲಿ, ಮಹಿಳಾ ಮತ್ತು ಮಕ್ಕಳ ಕಲ್ಯಾಣ ಸಚಿವಾಲಯಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆ (ತಡೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿ) ಮಸೂದೆಯ ಕುರಿತಾಗಿ ಒಂದು ಕರಡುಪ್ರತಿಯನ್ನು ಬಿಡುಗಡೆ ಮಾಡಿತು. ಇದನ್ನು ದೇಶದ ಮೊದಲ ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕಾವಿರುದ್ಧದ ಮಸೂದೆ ಎಂದು ಹೇಳಲಾಗುತ್ತದೆ. ಇದರ ಮುಖ್ಯ ಉದ್ದೇಶ ಈಗಾಗಲೇ ಇರುವ ಕಾಯಿದೆಗಳನ್ನುಕ್ರೋಢೀಕರಿಸುವುದು ಮತ್ತು ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನೂ ಸೇರಿಸಿಕೊಂಡು, ಅದರಜೊತೆಜೊತೆಯಲ್ಲಿ ಇದರ ವ್ಯಾಪ್ತಿಯನ್ನು ಮತ್ತಷ್ಟು ಹಿಗ್ಗಿಸಿ, ರಕ್ಷಿಸಲ್ಪಟ್ಟವರಿಗೆಪುನರ್ವಸತಿಯಹಕ್ಕನ್ನುಕಲ್ಪಿಸುವ ಬಗ್ಗೆ ಸಹ ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು. ಫೆಬ್ರವರಿ ೨೮, ೨೦೧೮ಕ್ಕೆ ಇದೇ ಮಸೂದೆಯ ಮತ್ತೊಂದುಆವೃತ್ತಿಯನ್ನುಮಂತ್ರಿಮಂಡಲಕ್ಕೆ ಕಳಿಸಿ, ಅದರ ಅನುಮೋದನೆಯ ನಂತರ ಇದನ್ನುಸಂಸತ್ತಿನಚಳಿಗಾಲದ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸುವುದು ಎಂದು ಯೋಚಿಸಲಾಗಿತ್ತು. ಈಗ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಜುಲೈ ೧೮ ರಿಂದ ಆಗಸ್ಟ್ ೧೦, ೨೦೧೮ ರವರೆಗೂ ನಡೆಯುವ ಸಂಸತ್ತಿನ ಮಾನ್ಯನ್ ಅಧಿವೇಶನದಲ್ಲಿ ಮಂಡಿಸಲಾಗುತ್ತಿದೆ.

ಮಸೂದೆಯಮುಖ್ಯಾಂಶಗಳು

ತಡೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಯನ್ನುಪರಿಶೀಲಿಸುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಮತ್ತೊಂದು ಮಹತ್ವದ ಹೆಜ್ಜೆಯಿಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ ಮುಂದುವರಿದು 'ಉಲ್ಬಣಗೊಂಡ' ಸ್ವರೂಪದಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಯ ಕುರಿತು ಸಹ ಮಸೂದೆಮಾತನಾಡುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಬಲವಂತದ ಕೂಲಿ, ಬಿಕ್ಷಾಟನೆ, ರಾಸಾಯನಿಕಗಳನ್ನು, ಹಾರ್ಮೋನ್ ಇಂಜೆಕ್ಷನ್ ಗಳನ್ನು ಕೊಟ್ಟು ವಯಸ್ಸಿಗೆ ಮೊದಲೇ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರಣಕ್ಕಾಗಿಬಳಸಿಕೊಳ್ಳುವುದು, ಹೆಣ್ಣನ್ನು ಅಥವಾ ಅಪ್ರಾಪ್ತ ವಯಸ್ಸಿನ ಬಾಲಕಿಯನ್ನು ಮದುವೆಯಾಗಲು, ಮದುವೆಯ ನೆಪ ಹೇಳಿ, ಅಥವಾ ಮದುವೆಯ ನಂತರ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆ ಮಾಡುವುದು ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ. ತಡೆ ಮತ್ತು ರಕ್ಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ, ವಯಸ್ಕರಾಗಿರುವಬಲಿಪಶುಗಳನ್ನು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ದೇಶದಲ್ಲೇ ಇರುವ ಅವರ ಹುಟ್ಟೂರುಗಳಿಗೆಕಳಿಸಲಾಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಆ ಬಲಿಪಶುಗಳು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಅಥವಾ ಹುಟ್ಟೂರಿಗೆ ಹೋಗಲು ನಿರಾಕರಿಸಿದರೆ, ಅಂತಹ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಅವರಿಗೆ ನೆರವಾಗಲು ಯಾವುದೇ ಅನುಕೂಲತೆಗಳಿಲ್ಲ. ಇದು ಸಂವಿಧಾನದ**19(1)(g)**ನೆಯಕಲಮಿಗೆವಿರುದ್ಧವಾಗಿದೆ. ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ದೇಶದಾಚೆಗೂಹರಡುವ ಈ ಅಪರಾಧದ ಸ್ವರೂಪವನ್ನು ಗಮನಿಸಿ, ದೇಶದ ಸೀಮೆಗಳಾಚೆ ನಡೆಯುವ ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಭಾರತವನ್ನು ದಕ್ಷಿಣ ಏಷ್ಯಾ ದೇಶಗಳ ಮುಂದಾಳತ್ವ ವಹಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಹೊಸ ಕಾನೂನನ್ನು ಮಾಡುವ ಯೋಚನೆ ಸಹ ಇದೆ.

ಈ ಮಸೂದೆ ಈಗಿರುವ ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಕಾನೂನಿಗೆ ನೆರವಾಗುವ ಗುರಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದ್ದು, ಇಂಡಿಯನ್ ಪೀನಲ್ಕೋಡ್ ನ ಸೆಕ್ಷನ್**370** ಕಲಮು ಮತ್ತು**1956** ರ ಅನೈತಿಕ ಸಂಚಾರ ಕಾಯಿದೆ (ತಡೆಗಟ್ಟುವಿಕೆ), **1956**ಯನ್ನೂ ಸಹ ಬಲಪಡಿಸಲಿದೆ. ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಯವ್ಯಾಖ್ಯಾನವನ್ನು ಮೂಲತಃ ಸೆಕ್ಷನ್**೩೭೦** ರಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಳ್ಳಲಾಗಿದ್ದು, ಅದರ ಪ್ರಕಾರ ಅದು 'ದೈಹಿಕ ಶೋಷಣೆ, ಲೈಂಗಿಕ ದೌರ್ಜನ್ಯ, ಗುಲಾಮಿತನ ಅಥವಾ ಇಂತಹ ಯಾವುದೇ ಅಥವಾ ಎಲ್ಲಾ 'ಕ್ರಿಯೆ'ಗಳನ್ನೂಒಳಗೊಂಡಿರುತ್ತದೆ'. ಈ ಮಸೂದೆಯಡಿಯಲ್ಲಿ ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ಎಂದರೆ ಬಲವಂತದಬಿಕ್ಷಾಟನೆ, ಮನೆಕೆಲಸ, ಹೊಲದ ಕೆಲಸ, ಕಾರ್ಖಾನೆ ಕೆಲಸ ಎಲ್ಲವೂ ಸೇರುತ್ತದೆ.

ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆ ಸ್ಪಷ್ಟವಾಗಿ ಅರ್ಥವಾಗುವಂತೆ ಒಂದು ಕ್ರಿಮಿನಲ್ ಅಪರಾಧವಾಗಿದ್ದು ಅದನ್ನು ಆಚರಿಸುವ ವ್ಯಕ್ತಿಗಳ ವಿರುದ್ಧ, ಅವರ ಅನೈತಿಕ ಸಂಘಟನೆಯ ವಿರುದ್ಧ ಹೋರಾಡಲು ಕಠಿಣವಾದ ಕ್ರಮಗಳನ್ನು ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳಬೇಕಾಗಿದೆ. ದುರದೃಷ್ಟವಶಾತ್ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಎಲ್ಲಾ ಕ್ರಮಗಳೂಬಲಿಪಶುವಿನತ್ತ ಗಮನ ಕೇಂದ್ರೀಕರಿಸುತ್ತದೆಯೇ ಹೊರತು ಇಂತಹ ಅಪರಾಧಗಳನ್ನು ನಡೆಸುವವರನ್ನುನಿಯಂತ್ರಿಸುವತ್ತ ಅದು ಯಾವುದೇ ಕ್ರಮ ಕೈಗೊಳ್ಳುವುದಿಲ್ಲ. ಅಲ್ಲದೆ, ಈ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಯನ್ನು ಕೇವಲ ಒಂದು ಕಾನೂನಿನ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಸೀಮಿತ ಗೊಳಿಸುವುದರ ಮೂಲಕ, ಮಸೂದೆ ಈ ಸಮಸ್ಯೆಗಿರುವ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಆಯಾಮಗಳನ್ನುಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತಿದೆ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ ಇದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಗೆಒಳಪಡದವರನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ

ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ಬಡತನದಲ್ಲಿರುವವರು, ಭಿಕ್ಷುಕರು, ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರು, ಪ್ರಾಣಿವೈದ್ಯಕೀಯವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಜೀತ ಪದ್ಧತಿಗೊಳಗಾಗಿರುವವರು, ಬಾಲಾಪರಾಧಿಗಳು ಎಲ್ಲರನ್ನೂ ತಡೆ, ರಕ್ಷಣೆ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಯ ಹೆಸರಿನಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತಾ, ಮಸೂದೆ ಹೇಳಿಕೊಳ್ಳುವ ಪ್ರಕಾರ, ಅವರಿಗೆ ಸಿಗಬೇಕಾದ ನ್ಯಾಯ ಒದಗಿಸುವುದರಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತಿದೆ ಎನ್ನಿಸುತ್ತದೆ. ಇದನ್ನು ಮಾತನಾಡುವಾಗ ಬಾರತದ ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ 'ನಿರ್ಧಾರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ'ಯನ್ನು 'ಖಾಸಗಿತನದ ಹಕ್ಕು'ಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಗುರುತಿಸುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಸಹ ಗಮನದಲ್ಲಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೊಳಗೇ ಕಾಣುತ್ತೇವೆ. ಈ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಆಯ್ಕೆಯ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಮತ್ತು ಯಾರೊಡನೆ ಸಂಪರ್ಕ ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎನ್ನುವ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವುದು ಸಹ ಸೇರಿದೆ. ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ವಿಷಯಕ್ಕೆ ಇದು ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಅನ್ವಯವಾಗುತ್ತದೆ. ಏಕೆಂದರೆ ಅವರ ವೃತ್ತಿ ಈ ನಿರ್ಧಾರದ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ. ಹಾಗಾಗಿ ಈ ಮಸೂದೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ತಮ್ಮ ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರನ್ನು ರಕ್ಷಿಸುತ್ತಲೇ, ಅವರು ತಮ್ಮ ಕೆಲಸದಲ್ಲಿ ಶೋಷಣೆಗೊಳಗಾಗದಂತೆ ರಕ್ಷಿಸುವತ್ತಲೂ ಗಮನ ಹರಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

ನಮ್ಮ ಪ್ರಾಥಮಿಕ ಕಾಳಜಿಗಳು

೧. ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಗೊಂದಲ : ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ಸಂವಿಧಾನದ ೨೩ ನೆಯ ಕಲಮಿಗೆ ಅನುಸಾರವಾಗಿ ಜನರನ್ನು ಒತ್ತಾಯದ ಕೆಲಸ ಇತ್ಯಾದಿ ಶೋಷಣೆಗಳಿಂದ ತಪ್ಪಿಸಲು ತಯಾರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿದ್ದರೂ ಸಹ, ಅದು ೧೯ ಮತ್ತು ೨೧ ನೆಯ ಕಲಮಿನಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ರಕ್ಷಣೆಯನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುವುದರಿಂದ ಸಾಧ್ಯವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ೨೧ ನೆಯ ಕಲಮು ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ಹೇಳುವುದು ಘನತೆ ಮತ್ತು ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯ ಬಗ್ಗೆ. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೆ ಒಳಗಾದವರಿಗೆ ಸಹ ಅವರ ಬದುಕಿನ ಬಗ್ಗೆ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕಿರುತ್ತದೆ. ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೆ ಒಳಗಾಗಿರುವವರನ್ನು ಅಧಿಕಾರಿಗಳು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಬಲವಂತದಿಂದ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ ಮಸೂದೆ ಮೂಲಭೂತವಾಗಿ ಸಂವಿಧಾನ ನಾಗರಿಕರಿಗೆ ಕೊಟ್ಟಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಉಲ್ಲಂಘಿಸಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

ಹಾಗೆಯೇ ಮಸೂದೆ ಸಂವಿಧಾನದ ಕಲಮು 19(1)(g) ಅನ್ನು ಸಹ ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ ನಾಗರಿಕರು ಅವರಿಗೆ ಇಷ್ಟವಿರುವ ಯಾವುದೇ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು, ವ್ಯಾಪಾರವನ್ನು ಕೈಗೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಪಡೆದಿರುತ್ತಾರೆ. ಮಸೂದೆ ವಿಶೇಷವಾಗಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರನ್ನು ಸಹ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಸಾಗಣೆಗೊಂಡವರ ಪಟ್ಟಿಯಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವುದರಿಂದ, ಅವರ ಬದುಕನ್ನು ಮತ್ತು ಷುಭ ಕಷ್ಟಕ್ಕೆ ದೂಡಿದಂತಾಗುತ್ತದೆ.

೨. ಹಳೆಯ ಕಾಲದ ಸಾಮಾಜಿಕ ನೈತಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳನ್ನು ಸಾಂವಿಧಾನಿಕ ಮೌಲ್ಯಗಳ ಎದುರು ಬಲಪಡಿಸುವುದು : ಈ ಮಸೂದೆ 'ಬಲಿಪಶು'ಗಳ ನಿರ್ಧಾರ ತೆಗೆದುಕೊಳ್ಳುವ ಹಕ್ಕನ್ನು ಹಲವು ಹಂತಗಳಲ್ಲಿ ನಿರ್ಲಕ್ಷಿಸುತ್ತದೆ ಮತ್ತು ಉಲ್ಲಂಘಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ಅನುಗುಣವಾಗಿ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳುವುದನ್ನು ಅದು ಕಡೆಗಣಿಸುತ್ತದೆ. ಇದರಲ್ಲಿ ಹಾರ್ಮೋನಿಕ್ ಕೆಲಸಕ್ಕೆ ಒಳಪಟ್ಟಿರುವ ಪ್ರಾಣಿವೈದ್ಯಕೀಯವಿದ್ಯಾರ್ಥಿಗಳು, ಜಾತಿ ಮತ್ತು ವರ್ಗಗಳ ಕಟ್ಟನ್ನು ಹರಿದು, ಓಡಿಹೋಗಿ ಮದುವೆಯಾಗ ಬಯಸುವ ಯುವ ಜೋಡಿಗಳು, ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಹೋಗಲು ಒಪ್ಪದ ಕಾರ್ಮಿಕರು ಎಲ್ಲರೂ ಸೇರುತ್ತಾರೆ. ಭಾರತ ಸರ್ಕಾರ ವಯಸ್ಕರು ಅವರ ಇಚ್ಛೆಯ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯತೆಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಬೇಕು, ಗೌರವಿಸಬೇಕು. ಅವರ ವೃತ್ತಿ, ಸಂಗಾತಿ, ಲೈಂಗಿಕತೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳನ್ನು ಆಯ್ದುಕೊಳ್ಳಲು ಅವರಿಗಿರುವ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನು ಗೌರವಿಸಬೇಕು.

೩. ವಯಸ್ಕ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರನ್ನು ಗುರಿಯಾಗಿ ಟಿಪ್ಪಣಿಗಳೊಳಗಿರುವುದು: ಈ ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆ ವಿರುದ್ಧದ ಮಸೂದೆ ಬೇರೆ ರೀತಿಯ ಗುಲಾಮಿತ್ವಗಳಾದ ಮನೆಕೆಲಸ, ಒತ್ತಾಯದ ಮದುವೆ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಬಗ್ಗೆ ಬಗ್ಗೆ ಕೆಲಸ ಮಾಡುತ್ತದೆ ಎಂದು ಘೋಷಿಸಿಕೊಂಡರೂ ಸಹ, ಈ ಮಸೂದೆಯಿಂದ ಮುಖ್ಯವಾಗಿ ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾಗುವವರು ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರು ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ಎರಡು ಮಾತಿಲ್ಲ. ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿರುವ ಮೂಲಭೂತ ದೋಷ ಎಂದರೆ, ಇದು ಕಳ್ಳಸಾಗಣೆಗೊಳಗಾದವರನ್ನು ಮತ್ತು ವಯಸ್ಕ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರನ್ನು ಒಂದೇ ನೆಲೆಯಲ್ಲಿ ನೋಡುತ್ತದೆ. ಬಲವಂತದ ಅಥವಾ ಶೋಷಣೆಯ ಶ್ರಮವನ್ನು (ಲೈಂಗಿಕ ಶೋಷಣೆಯೂ ಸೇರಿದಂತೆ) ಸ್ವೀಕರಿಸುವುದರಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿ ಮಾಡುವವರೊಂದಿಗೆ ಸಮೀಕರಿಸಬಾರದು. ಇದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆಯನ್ನು ದುರುಪಯೋಗ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಥವಾ ಮಸೂದೆಯ ಅಂಶಗಳನ್ನು ಅಗತ್ಯಕ್ಕಿಂತ ಹೆಚ್ಚು ಕಠಿಣವಾಗಿ ಪಾಲಿಸುವುದು ಎರಡೂ ಆಗುವ ಸಾಧ್ಯತೆ ಇರುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಹೇಳುವುದಾದರೆ, ವಿಶ್ವಸಂಸ್ಥೆಯ ಮಹಿಳೆಯರ ಮೇಲಿನ ಹಿಂಸೆಯ ವಿಶೇಷ ವರದಿಯಲ್ಲಿ (೨೦೧೩

ರಲ್ಲಿಭಾರತವನ್ನುಕುರಿತಾದದ್ದು) ರಾಶಿದಾಮಂಜೂ ಅವರು 'ಅನ್ಯತಿಕಸಾಗಣಿಕೆ'ಯ ಬಗ್ಗೆ ದೇಶ ತನ್ನ ನಿಲುವನ್ನು ಏಕೆಬದಲಾಯಿಸಿಕೊಳ್ಳಬೇಕು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾ, ಹೇಗೆ ಅದು ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿಯನ್ನು ಅತ್ಯಂತ ಸಹಜ ಎನ್ನುವಂತೆ ಕ್ರಿಮಿನಲೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತದೆ ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತಾರೆ. ಈ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ " ಮಾನವರಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಮಾನವ ಹಕ್ಕುಗಳನ್ನುಉಲ್ಲಂಘಿಸಬಾರದು" ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಒತ್ತಿ ಹೇಳಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ.

೪. ರೈಡ್ ಗಳು, ರಕ್ಷಣೆ, ಪುನರ್ವಸತಿ, ಪುನರಾಗಮನ ಇತ್ಯಾದಿಗಳ ಮೂಲಕ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆಬಳಗಾಗಿರುವವರನ್ನುಕಟ್ಟಿಹಾಕುವುದು :ರೈಡ್ ಗಳು, ರಕ್ಷಣೆ, ಪುನರ್ವಸತಿ, ಪುನರಾಗಮನಇತ್ಯಾದಿಗಳು ಹೇಗೆ ವಯಸ್ಕ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರ ಮೇಲೆ ದೌರ್ಜನ್ಯ ಎಸಗಿವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ವಿವರಿಸಲು ಹಲವಾರು ಉದಾಹರಣೆಗಳನ್ನು ನಾವು ನೋಡಿದ್ದೇವೆ. ಅದರಲ್ಲೂ ITPA ದ ಅಡಿಯಲ್ಲಿ ಹೇಗೆ ಅವರ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣುಚ್ಚಿಕೊಂಡುಹೇರುವ ನ್ಯಾಯ ಕಾನೂನು ಪರಿಕರಗಳು ಹೇಗೆ ಅವರನ್ನು ಮತ್ತುಷು ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆಬಳಸುತ್ತವೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ನಾವು ನೋಡಬಹುದು. ಇತ್ತೀಚಿನ SANGRAM ಮತ್ತು VAMP ಗಳು ನಡೆಸಿದ ಅಧ್ಯಯನಗಳು ಹೇಗೆ "ರೈಡ್ ಗಳು" ಹಾನಿಕಾರಕವಾಗಬಲ್ಲವೂ ಎಂದು ನಿರೂಪಿಸುತ್ತಾ, ಉದಾಹರಣೆಯಾಗಿ, ಮಹಾರಾಷ್ಟ್ರದಲ್ಲಿರೈಡ್ ಮಾಡಿ 'ರಕ್ಷಿಸಿದ243 ಮಹಿಳೆಯರಲ್ಲಿ, 193 ಜನ ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿ ನಿರ್ವಹಿಸುತ್ತಿರುವವಯಸ್ಕರು ಎಂದು ಹೇಳುತ್ತದೆ. ಅವರನ್ನು ಬಲವಂತದಿಂದ ಅವರ ಇಚ್ಛೆಗೆ ವಿರುದ್ಧವಾಗಿ ಹೇಗೆ ಮನೆಗಳಿಗೆ ಕಳುಹಿಸಲಾಯಿತು ಎಂದು ಅದು ವಿವರಿಸುತ್ತದೆ. ಈಗ ಮಂಡಿಸಲ್ಪಡುತ್ತಿರುವ ಕಾನೂನಿನ ಪ್ರಕಾರ, ಈ ಪ್ರಕ್ರಿಯೆ ಮತ್ತುಷು ಕ್ರಿಯದಿಂದ ಹೇಗೆ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರ ಮೇಲೆ ಬಳಕೆಯಾಗಬಹುದು ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಅವು ವಿವರಿಸುತ್ತವೆ. ಅಲ್ಲದೆ ಬಡವರಾಗಿರುವವರಹೊಟ್ಟೆಹೊರೆಯಲು ಸಹ ಇದು ತೊಂದರೆ ಆಗಬಹುದು. (ಮನೆ ಕೆಲಸದವರು, ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿನಿರತರು, ಟ್ರಾನ್ಸಜೆಂಡರ್ ಗಳು).ಹೀಗೆ ಬಲವಂತವಾಗಿ ಅದನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವುದರಿಂದ ಈ ಮಸೂದೆ ಅವರ ಕೆಲಸಗಳನ್ನು ಅಪರಾಧೀಕರಣಗೊಳಿಸುತ್ತಾ, ಅವರಿಗೆ ಹೆಚ್ಚಿನ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ಆರ್ಥಿಕ ರಕ್ಷಣೆ ಒದಗಿಸುವುದರ ಬದಲಾಗಿ ಬಡವರ ಹೊಟ್ಟೆಪಾಡಿಗೂ ಸಂಚಿಕಾರ ತಂದೊಡ್ಡುತ್ತದೆ.

೫. ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ತೀರ್ಪು ಮತ್ತು ಶಿಫಾರಸುಗಳಅವಗಣನೆ :ಬಲವಂತವಾಗಿ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆಸೇರಿಸುವುದೂ ಸಹ ಬುಧದೇವಕರ್ಮಾಸ್ಕರ್ವರ್ಸಸ್ ಭಾರತೀಯ ಯೂನಿಯನ್ ಪ್ರಕರಣದಲ್ಲಿಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನ ನಿರ್ದೇಶನದ ಉಲ್ಲಂಘನೆಯೇ ಆಗಿದೆ. ಇದರ ಪ್ರಕಾರ, ಮಹಿಳೆಯನ್ನುಪುನರ್ವಸತಿಯಕಾರಣಕೊಟ್ಟು ಬಲವಂತದಿಂದ ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರದಲ್ಲಿ ಸೇರಿಸುವಂತಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನಿರ್ದೇಶಿಸಿದ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿಯ ಮೇಲಿನ ಪ್ಯಾನೆಲ್ ನ ೨ ನೆಯ ವರದಿಯ ಪ್ರಕಾರ,ಸೇರಿಸಲ್ಪಟ್ಟಿರುವ ಸಮುದಾಯ ಕೇಂದ್ರಿತ ಪುನರ್ವಸತಿ, ಅಂದರೆ, ಸಾಗಣಿಕೆಗೊಳಗಾಗಿರುವಹಣ್ಣುಮಕ್ಕಳನ್ನು ರಾಜ್ಯ ಸರ್ಕಾರ ನಡೆಸುವ ಪುನರ್ವಸತಿ 'ಗೃಹ'ಗಳಲ್ಲಿ ಇರಿಸುವುದು, ITPAನಂತಹಕಾನೂನುಗಳನ್ನುಪುನರ್ಪರಿಶೀಲಿಸುವುದು, ಆ ಮೂಲಕ ಬಲವಂತದಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿಯಲ್ಲಿ ತೊಡಗಿರುವವರು ಮತ್ತು ಸ್ವ ಇಚ್ಛೆಯಿಂದ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿ ಕೈಗೊಂಡಿರುವವರನ್ನೂಪ್ರತ್ಯೇಕಿಸಿ ನೋಡುವುದು ಮತ್ತು ಆ ಮೂಲಕ ಕಾನೂನಿನ ನೆರವನ್ನು ಅದರ ಅಗತ್ಯ ಇರುವವರಿಗೆ ಕೊಡುವುದು ಮುಂತಾದಶಿಫಾರಸುಗಳು ಇದ್ದವು. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಯಾವುದೇ ಸುಧಾರಣೆಗಳು ಮತ್ತು ಅವಕಾಶಗಳು ಕಂಡುಬರುವುದಿಲ್ಲ.

೬. ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವ ಹೊಂದಿರದಕಾನೂನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ವ್ಯವಸ್ಥೆ : ಕಾನೂನುಗಳನ್ನುಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನೇಪು ಮಾಡುವುದಕ್ಕೆ ಬದಲಾಗಿ, ಈ ಸಾಗಣಿಕಾ ಮಸೂದೆ ಒಂದು ಶಕ್ತಿಶಾಲಿ, ಸಂಕೀರ್ಣ ಮತ್ತು ಸಮನಾಂತರ ಶಕ್ತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳನ್ನು ಜಿಲ್ಲೆ, ರಾಜ್ಯ ಮತ್ತು ರಾಷ್ಟ್ರ ಮಟ್ಟದಲ್ಲಿ ಸೃಷ್ಟಿ ಮಾಡುತ್ತಿದೆ. ಇದು ಸದಾಕಾಲ ಇರುವ ಭೀತಿಯಾದ, ನ್ಯಾಯಾಲಯದ ಆಶಯವನ್ನು ಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರ ಹೊಂದಿರುವ ಈ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಂದಲೇತೊಂದರೆಯಾದರೆದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೊಳಪಟ್ಟವರು ಹೋಗಲು ಯಾವುದೇ ಸಹಾಯ ಕೇಂದ್ರಗಳಿರುವುದಿಲ್ಲ ಎನ್ನುವುದನ್ನು ಮತ್ತೆ ಮತ್ತೆನೆನಪಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ, DATC ಗೆ ದೇಶದ ಬಳಿಗೆ ಮತ್ತು ದೇಶಗೋಮೆಗಳಾಚೆ ಸಹ ವಾಪಸಾತಿಜಾರಿಗೊಳಿಸುವ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಕೊಡಲಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ ಯಾವ ಅಂಗಗಳಲ್ಲಿಯೂ ಸಹ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೆಬಳಗಾದವರನ್ನುಪ್ರತಿನಿಧಿಸಲು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ. ಅವರ ಸಾಗಣಿಕೆಯನ್ನು ತಡೆಗಟ್ಟುವ ನಿಟ್ಟಿನಲ್ಲಿ ಅವರ ಪ್ರಾತಿನಿಧ್ಯ ಅತ್ಯಂತ ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಈ ಮೊದಲೇ ಗಮನಿಸಿದಂತೆ, ಸುಪ್ರೀಂಕೋರ್ಟ್ ನೇಮಕ ಮಾಡಿದ ಪ್ಯಾನೆಲ್ ಪ್ರಕಾರ ಇಂತಹ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಾ ಸಮಿತಿ ಮತ್ತು ಸಾಗಣಿಕಾ ನಿರೋಧ ಕೇಂದ್ರಗಳಲ್ಲಿ ಲೈಂಗಿಕ ಕಾರ್ಮಿಕರಪಾಲುಗೊಳ್ಳುವಿಕೆಯ ಅಗತ್ಯ ಇದೆ. ಆದರೆ ಈ ಶಿಫಾರಸುನ್ನು ಸಂಪೂರ್ಣವಾಗಿ ಕಡೆಗಣಿಸಲಾಗಿದೆ.

೭. ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆ ಮತ್ತು ಉತ್ತರದಾಯಿತ್ವದ ಕೊರತೆ : ರಾಷ್ಟ್ರೀಯ ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕಾ ಕೇಂದ್ರ (ಸೆಕ್ಷನ್4)ಪ್ರಕಾರ ಈ ರೀತಿಯ ಸಾಗಣಿಕೆಯ ತಡೆ, ಅದರ ಬಗ್ಗೆ ಕಣ್ಣಿಡುವುದು, ಅದಕ್ಕಾಗಿ ಇನ್ನಿತರ ಕಾನೂನು ಸಂಸ್ಥೆಗಳ ನೆರವು ಪಡೆಯುವುದು, ಸಾಗಣಿಕೆಅಪರಾಧಗಳಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಒಂದು ವಿಶೇಷ ಮಾಹಿತಿ ಕೇಂದ್ರವನ್ನುಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವುದು ಅಗತ್ಯವಾಗಿದೆ. ಆದರೆ ಈ

ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಅಂತಹ ಒಂದು ಮಾಹಿತಿ ಕೋಶವನ್ನು ಇಟ್ಟುಕೊಳ್ಳುವ ಅಗತ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ಯಾವುದೇ ಸರಿಯಾದ ಮಾರ್ಗದರ್ಶನವನ್ನು ನೀಡಿಲ್ಲ.

೮. ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ, ಸಾಗಣಿಕೆಗೆ ಪ್ರೋತ್ಸಾಹ ಮತ್ತು ದೌರ್ಜನ್ಯ : ಮಸೂದೆಯ ಸೆಕ್ಷನ್ 36 ಪ್ರಕಾರ ಅದು 'ಮಾನವ ಕಳ್ಳಸಾಗಣಿಕೆಯನ್ನು ಪ್ರೋತ್ಸಾಹಿಸುವಂತಹ, ಯಾವುದೇ ಜಾಹಿರಾತು, ಪ್ರಕಟಣೆ, ಮುದ್ರಣ ಅಥವಾ ಪ್ರಚಾರ, ಯಾವುದೇ ಪ್ರಕಾರದ ಹಂಚುವಿಕೆ, ಮಾಹಿತಿ ತಂತ್ರಜ್ಞಾನದ ಬಳಕೆ, ಫಾಂಪ್ಲೆಟ್ ಅಥವಾ ಯಾವುದೇ ಜಾಹಿರಾತು ವಿಧಾನಗಳನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ' ಸಂಪೂರ್ಣ ಅಧಿಕಾರವನ್ನು ಹೊಂದಿರುತ್ತದೆ. ಆದರೆ ಈ ಸವಲತ್ತು ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯವನ್ನೇ ಕಸಿದುಕೊಳ್ಳುವ, ನಿಯಂತ್ರಿಸುವ ಶಕ್ತಿಯನ್ನು ಹೊಂದಿದೆ. ಇದು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಮೇಲೆ ಒಂದು ಕಠಿಣ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣಾ ವ್ಯವಸ್ಥೆಯನ್ನು ನಿರ್ಮಿಸುವ ಬದಲು, ಅತ್ಯಂತ ದುರ್ಬಲ ಮೇಲ್ವಿಚಾರಣೆಗಾಗಿ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ. ಈ ಮಸೂದೆಯ ನೆರಳಿನಲ್ಲಿ ಯಾವುದೇ ಸ್ವಘೋಷಿತ ನೈತಿಕ ಸಂರಕ್ಷಣಾಹೊಣೆಹೊತ್ತವರು ಯಾವುದೇ ಕಲಾಪ್ರಕಾರವನ್ನು ಈ ಮಸೂದೆಯ ಸಹಾಯದಿಂದ ನಿಯಂತ್ರಿಸಿ ಅವರಿಗೆ ತೋಡಿದ ಯಾವುದೇ ಭಾಗವನ್ನು 'ಅಶ್ಲೀಲ' ಎಂದು ಪಟ್ಟಿ ಹಚ್ಚಿಬಿಡಬಹುದು. ಇದು ವಾಕ್ ಸ್ವಾತಂತ್ರ್ಯ ಅದರಲ್ಲೂ ಸಾಗಣಿಕೆಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಮಾಡುವ ಭಾಷಣ, ಆಡುವ ಮಾತುಗಳ ಮೇಲೆ ವ್ಯತಿರೇಕ ಪರಿಣಾಮವನ್ನು ಬೀರಬಹುದು.

೯. ವಾಪಸಾತಿ ಮತ್ತು ಪುನರ್ವಸತಿಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸಿದಂತೆ ಪರಸ್ಪರ ಕ್ಷೇತ್ರಗಳೊಳಗೆ ಕಾಲಿಕ್ಕುವ ಕಾನೂನುಗಳು: ಸಾಗಣಿಕೆಗೆ ಒಳಪಟ್ಟ ಬಲಿಪಶುವನ್ನು ದೃಷ್ಟಿಯಲ್ಲಿಟ್ಟುಕೊಂಡರೆ, ಕೇವಲ ವಾಪಸಾತಿ ಅವರ ಸಮಸ್ಯೆಗೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುವುದಿಲ್ಲ. ಅದೂ ಅಲ್ಲದೆ, ಕೇವಲ ಅವರನ್ನು ಒಂದು ಭೌಗೋಳಿಕ ಸ್ಥಳದಿಂದ ಬೇರೊಂದು ಕಡೆಗೆ ಬದಲಾಯಿಸಿದರೆ ಸಮಸ್ಯೆ ಪರಿಹಾರವಾಗುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದನ್ನೂ ಇದು ಸೂಚಿಸುತ್ತದೆ. 31(1)ರಲ್ಲಿ ಈ ಮಸೂದೆ ಜೀತಕ್ಕಾಗಿ ಸಾಗಣಿಕೆ ನಡೆಸುವುದನ್ನು ಪ್ರಸ್ತಾಪಿಸುತ್ತದೆ. ಇಂತಹ ಸಂದರ್ಭಗಳಲ್ಲಿ ಘಾಸಿಗೊಳಗಾದವರನ್ನು ಪುನರ್ವಸತಿ ಕೇಂದ್ರಗಳಿಗೆ ಕಳಿಸುವ ಮೊದಲು ನ್ಯಾಯಾಧೀಶರೆದುರು ತಂದು ನಿಲ್ಲಿಸಬೇಕಾಗುತ್ತದೆ. ಈಗಿನ 2018 ರ ಮಸೂದೆಯಲ್ಲಿ ಜೀತ ಪದ್ಧತಿಯನ್ನು ಗುರುತಿಸಲು ಪ್ರಯತ್ನಿಸುವುದು ಅವರು ಆ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ಯಾರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದರ ಮೇಲೆ. ಆದರೆ ಜೀತ ಕಾರ್ಮಿಕರ ಕಾನೂನಿನಲ್ಲಿ ಅವರನ್ನು ಕೇವಲ ಅವರು ಯಾರ ಬಳಿಯಲ್ಲಿದ್ದರು ಎನ್ನುವುದರ ಮೂಲಕ ವರ್ಷಗುರುತಿಸುವುದಿಲ್ಲ. ಅವರು ಎಲ್ಲೆ ಇರಲಿ, ಸಾಲದ ಮೂಲಕ ಅವರನ್ನು ನಿಯಂತ್ರಿಸುತ್ತಿದ್ದರೆ ಅದೂ ಸಹ ಜೀತವೇ ಆಗುತ್ತದೆ. ಆದರೆ 2018ರ ಮಸೂದೆಯನ್ನು, 1976 ರ ಕಾಯಿದೆಯಲ್ಲಿರುವ ದೌರ್ಜನ್ಯಕ್ಕೊಳಗಾದವರ ಹಕ್ಕುಗಳ ಮೂಲಕ ಆ ಸಮಸ್ಯೆಯನ್ನು ನೋಡುವ ರೀತಿಯ ಮೇಲೆ ಹೇರುವುದರ ಮೂಲಕ ಈ ಮಸೂದೆ ಬಡವರು ಮತ್ತು ದೌರ್ಜನ್ಯಕರ ಪರಿಸ್ಥಿತಿಯಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವವರನ್ನು ಸರ್ಕಾರ ಹೇಗೆ ನೋಡುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದರ ಬಗ್ಗೆ ತಪ್ಪು ಸಂದೇಶವನ್ನು ರವಾನಿಸುತ್ತದೆ.

೧೦ ಸಾಮಾಜಿಕ ಆರ್ಥಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳನ್ನು ಕೇವಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ನೆಲೆಯಿಂದ ಮಾತ್ರ ಪರಿಶೀಲಿಸುವಿಕೆ: ಈ ಮಸೂದೆ, ಸಾಗಣಿಕೆ ಆಳವಾದ ಸಾಮಾಜಿಕ ಮತ್ತು ರಾಜನಿಕ ಸಮಸ್ಯೆಗಳಾದ ಬಡತನ, ಸಮಾನ ಅವಕಾಶಗಳ ಕೊರತೆ, ಅಭಿವೃದ್ಧಿ ಮಾದರಿಗಳ ಸೋಲು ಇವೆಲ್ಲದರೊಂದಿಗೆ ಸಾಗಣಿಕೆ ಹೊಂದಿರುವ ಕೊಡಿಯನ್ನು ಅರ್ಥ ಮಾಡಿಕೊಳ್ಳುವುದರಲ್ಲಿ ಸೋಲುತ್ತದೆ. ಈಗಿರುವುದಕ್ಕಿಂತಲೂ ಚೆನ್ನಾಗಿರುವ ಬದುಕಿನೆಡೆಗೆ ಸಾಗಬೇಕು ಎನ್ನುವ ತುಡಿತ, ಆಸೆ ಜನರನ್ನು ಸುರಕ್ಷಿತವಲ್ಲದ ಉದ್ಯೋಗ ಮಾರ್ಗಗಳತ್ತ ನಡೆಯಲು ಪ್ರೇರೇಪಿಸುತ್ತದೆ. ಉದಾಹರಣೆಗೆ ಅಪರಾಧಿ ಪರಿಸರದಲ್ಲಿ ಕೆಲಸ ಮಾಡುವುದು, ಬಲವಂತದ ಲೈಂಗಿಕ ವೃತ್ತಿಗಳಾಗುವುದು, ವಿದೇಶಗಳಲ್ಲಿ ದಾಖಲೆಯೇ ಇಲ್ಲದ ರೀತಿಯ ಕೆಲಸಗಳಿಗೆ ಹೋಗುವುದು ಇತ್ಯಾದಿ. ಆದರೆ ಈ ಮಸೂದೆ ಇವೆಲ್ಲವನ್ನೂ ಕೇವಲ ಬೌದ್ಧಿಕ ಮಟ್ಟದಲ್ಲೇ ಆಲೋಚಿಸುತ್ತಾ, ತೊಂದರೆಗೊಳಗಾದವರನ್ನು ಅದಕ್ಕೆ ಪ್ರೇರೇಪಿಸುವ ವಿಷಯಗಳತ್ತ ಗಮನ ಹರಿಸದೆ, ಅದನ್ನು ಕೇವಲ ವಿಶ್ಲೇಷಣೆಯ ದೃಷ್ಟಿಯಿಂದ ನೋಡುವುದರಿಂದ ಸಾಗಣಿಕೆ ತಡೆಗೆ ಬೇಕಾದ ಕ್ರಮ, ಕಾರ್ಯಕ್ರಮಗಳನ್ನು ಸಮರ್ಪಕವಾಗಿ ಕೈಗೊಳ್ಳಲು ಆಗುವುದಿಲ್ಲ.